

Η χειροτονία του Επισκόπου Σωζοπόλεως Κυριακού στο Σύδνεϋ

[Οικουμενικό Πατριαρχείο](#) / [Αρχιεπισκοπή Αυστραλίας](#)

Χειροτονία του επ. Επισκόπου Σωζοπόλεως κ. Κυριακού
Ελληνική Ορθόδοξη Ενορία Του Αγίου Νικολάου Marrickville , Sydney - Australia

Γεννηθείς στη μαρτυρική Κύπρο, σε παιδική ηλικία ακολουθεί τους γονείς του, οι οποίοι μεταναστεύουν στην Αυστραλία και εγκαθίστανται στη Μελβούρνη. Μόλις ενηλικιώνεται, στρέφει τα βήματά του προς την Εκκλησία και εγγράφεται στη Θεολογική Σχολή του Αποστόλου Ανδρέου, στο Σύδνεϋ. Κατόπιν, αναχωρεί για το Άγιον Όρος και αφιερώνει τη ζωή του στον μοναχισμό και στα υψηλά ασκητικά ιδεώδη. Επιστρέφοντας στην πέμπτη ήπειρο, διακονεί με αφοσίωση και κάτω από δύσκολες συνθήκες την Ιερά Μονή του Αγίου Γεωργίου για 23 ολόκληρα χρόνια. Εξομολογεί χιλιάδες ανθρώπους και αναπαύει τις ψυχές τους με τρόπο μοναδικό και διακριτικό. Ανταποκρινόμενος στην κλήση του Αρχιεπισκόπου του, από το περασμένο έτος συνεχίζει τη λαμπρή διακονία του στην κοινότητα της Αναστάσεως του Σωτήρος, στο Kogarah του Σύδνεϋ, μέχρι που στα τέλη Αυγούστου του τρέχοντος έτους, αξιώνεται να εκλεγεί Επίσκοπος, υπό τον τίτλο της πάλαι ποτέ διαλαμπάσης Επισκοπής Σωζοπόλεως, από την Αγία και Ιερά Σύνοδο του Οικουμενικού

Πατριαρχείου.

Αυτή είναι συνοπτικά η διαδρομή της ζωής και της ευλογημένης εκκλησιαστικής πορείας του νεοχειροτονηθέντος Επισκόπου της Ιεράς Αρχιεπισκοπής Αυστραλίας, Θεοφιλεστάτου Επισκόπου Σωζοπόλεως κ. Κυριακού, ο οποίος εφεξής αναλαμβάνει καθήκοντα Αρχιεπισκοπικού Επιτρόπου στην Αρχιεπισκοπική Περιφέρεια της Μελβούρνης.

Η χειροτονία του έλαβε χώρα στον Ι.Ν. Αγίου Νικολάου Marrickville, στο Σύδνεϋ, το Σάββατο, 13 Νοεμβρίου, κυριώνυμο ημέρα της εορτής του Αγίου Ιωάννου του Χρυσοστόμου. Μέσα σε κλίμα βαθιάς συγκινήσεως, ο Θεοφιλέστατος κ. Κυριακός έλαβε την αρχιερατική μίτρα και τη ράβδο από τα χέρια του Σεβασμιωτάτου Αρχιεπισκόπου Αυστραλίας κ.κ. Μακαρίου, παρουσία του Σεβασμιωτάτου Μητροπολίτου Δέρβης κ. Ιεζεκιήλ, των Θεοφιλεστάτων Επισκόπων Μιλητουπόλεως κ. Ιακώβου, Μελόης κ. Αιμιλιανού, Κυανέων κ. Ελπιδίου και Σινώπης κ. Σιλουανού, καθώς και κληρικών και πιστών από την πόλη του Σύδνεϋ οι οποίοι αναφώνησαν με ενθουσιασμό «Άξιος» και ευχήθηκαν εγκάρδια στον νέο Αρχιερέα.

Στον νουθετήριο λόγο του, ο Σεβασμιώτατος κ.κ. Μακάριος απευθύνθηκε στον Θεοφιλέστατο κ. Κυριακό με λόγια αγάπης και εκτίμησης προς το πρόσωπό του. «Η μέχρι τώρα ευλογημένη πορεία σου», ανέφερε μεταξύ άλλων, «δίνει ένα μεγάλο μήνυμα προς όλους μας: ότι η ζωή που έχει αφεθεί στα χέρια του Χριστού γίνεται ένα μυστήριο, το οποίο επιφυλάσσει ειρηναίες και χαριτόβρυτες εκπλήξεις. Ο μέχρι πρότινος ελάχιστος π. Κυριακός, ταπεινός και αφανής μοναχός, ο οποίος αποδεδειγμένα δεν επεδίωξε ποτέ στη ζωή του καμία προαγωγή και κανένα αξίωμα, αυτός που δεν έχει καμία σχέση με το φαινόμενο του “καριερίστα κληρικού”, καλείται σήμερα [...] να αναλάβει το ύψιστο επισκοπικό αξίωμα. Ευχαριστούμε από τα μύχια της υπάρξεώς μας τον Τριαδικό Θεό, διότι υπάρχουν κληρικοί της δικής σου περιωπής και πνευματικής ποιότητας. Αυτό είναι κάτι το οποίο δεν αναγνωρίζω μόνον εγώ και οι συνεπίσκοποί μου. Πρόκειται για μια κοινή διαπίστωση για το πρόσωπό σου: η χάρις του Θεού σε έχει επισκιάσει και η αγιότητα του βίου σου έχει περάσει στη συνείδηση του πληρώματος της Ιεράς Αρχιεπισκοπής Αυστραλίας».

Απευθύνοντας πατρικές συμβουλές και νουθεσίες στον νέο Επίσκοπο, ο Σεβασμιώτατος τόνισε πως «ο κάθε Επίσκοπος πρέπει να φροντίζει, με την παρουσία του και τη ζωή του, ώστε να αποπνέει και να εμπνέει την αγάπη του Ευαγγελίου και την ορθή πίστη στα ορθόδοξα δόγματα και να εργάζεται για την ενότητα και την ειρήνη της τοπικής Εκκλησίας». Επιπροσθέτως, η ζωή του

Επισκόπου «θα πρέπει να μαρτυρεί τη δόξα του Θεού, αλλά στο πρόσωπο και τη ζωή των άλλων ανθρώπων», επισήμανε ο Αρχιεπίσκοπος κ.κ. Μακάριος και διεμήνυσε: «Αν ο Χριστός γίνεται μια προσωπική και αποκλειστική υπόθεση, τότε αποτύχαμε στο έργο μας. Η επιτυχία του κάθε Επισκόπου είναι η ζωή του να βοηθήσει άλλους ανθρώπους να συμφιλιωθούν με τον Χριστό και να ενωθούν μαζί Του».

Σε άλλο σημείο της ομιλίας του, ο Σεβασμιώτατος αναφέρθηκε στην ιστορική Επισκοπή Σωζοπόλεως, τον τίτλο της οποίας φέρει ο νεοχειροτονηθείς Επίσκοπος, ενώ καταληκτικά του υπενθύμισε τα τελευταία λόγια του Αγίου Ιωάννου του Χρυσοστόμου: «Δόξα τῷ Θεῷ πάντων ἕνεκεν», μια φράση η οποία συνιστά θανατηφόρο πλήγμα για τον διάβολο, όπως σημείωσε. «Όλοι μέσα στην Εκκλησία πρέπει να αγωνιζόμαστε, ώστε να φτάσουμε στο σημείο να αναφωνήσουμε στο τέλος της ζωής μας αυθόρμητα και ειρηνικά το “Δόξα τῷ Θεῷ πάντων ἕνεκεν”», τόνισε κλείνοντας.

Από την πλευρά του, ο Θεοφιλέστατος κ. Κυριακός, μιλώντας από καρδιάς και με έντονη συναισθηματική φόρτιση, ανέτρεξε αρχικά στην εποχή κατά την οποία χειροτονήθηκε ιερέας, ευρισκόμενος στο «Περιβόλι της Παναγίας», και ενθυμήθηκε ένα τηλεφώνημα που είχε δεχθεί από τη μακαριστή μητέρα του, η οποία του εξέφραζε τις ευχαριστίες της για την τιμή που έδωσε, δια της ιερωσύνης του, στους γονείς του. «Αυτές οι λέξεις της με συνοδεύουν έκτοτε και αναλογίζομαι τη σημασία αυτής της τιμής. Ετούτη λοιπόν την ώρα, η τιμή αυτή ανήκει στους γονείς μου. Την ευχή και προσευχή τους επικαλούμαι σήμερα, από την ουράνια Βασιλεία του Θεού, όπου αναπαύονται», ανέφερε ο νέος Επίσκοπος, μην μπορώντας να κρύψει τη συγκίνηση που τον διακατείχε.

Ακολούθως, εξέφρασε την ευγνωμοσύνη του προς τον Οικουμενικό Πατριάρχη κ.κ. Βαρθολομαίο και την περί Αυτόν Αγία και Ιερά Σύνοδο για την εκλογή του σε Επίσκοπο, ενώ διαβεβαίωσε ότι θα υπηρετήσει την Εκκλησία και τον μαρτυρικό Οικουμενικό Θρόνο με αυτοθυσία, υπακοή και αγάπη. Ευχαρίστησε, επίσης, τους Αρχιερείς και τους Κληρικούς της Ιεράς Αρχιεπισκοπής Αυστραλίας για την υποστήριξη και την αγάπη που του έδειξαν, και έκανε ειδική μνεία στον Θεοφιλέστατο Επίσκοπο Ροδοστόλου κ. Χρυσόστομο, ο οποίος τον χειροτόνησε Διάκονο και Πρεσβύτερο, καθώς επίσης στον Καθηγούμενο της Ιεράς Μονής Σταυρονικήτα Αγίου Όρους, Γέροντα Τύχωνα, στον Καθηγούμενο της Ιεράς Μονής Ιβήρων π. Ναθαναήλ και στον Προηγούμενο της ίδιας Μονής, π. Βασίλειο Γοντικάκη. Δεν παρέλειψε να ευχαριστήσει όλα τα πνευματικά του τέκνα, μνημονεύοντας ειδικότερα τους ανθρώπους της ενορίας του στο Kogarah, καθώς

και την οικογένειά του, που ήταν πάντα στο πλευρό του, στις χαρές και στις δυσκολίες της ζωής του. Τέλος, απευθύνθηκε με συναισθήματα υϊκής αγάπης και σεβασμού προς τον Αρχιεπίσκοπο κ.κ. Μακάριο, σημειώνοντας μεταξύ άλλων: «Αγάπη ήταν το μήνυμά σας από την ημέρα που ήρθατε στην Αυστραλία και πιστός στον ενθρονιστήριο λόγο σας, διακονείτε αγαπητικά τον λαό του Θεού και αγάπη δίνετε προς όλους ανεξαιρέτως μέσα από την καθημερινότητά σας. Χωρίς να προσποιείστε, χωρίς να δυσκολεύεστε, γιατί απλούστατα κεντρικός γνώμονας της ζωής σας είναι ο Χριστός».

Λόγος Νουθετήριος του Σεβασμιωτάτου Αρχιεπισκόπου Αυστραλίας κ. Μακαρίου κατά την εις Επίσκοπον χειροτονίαν του Θεοφιλεστάτου εψ. Επισκόπου Σωζοπόλεως κ. Κυριακού στον Ιερό Ναό Αγίου Νικολάου στο Σύδνεϋ στις 13 Νοεμβρίου 2021.

Θεοφιλέστατε αδελφέ Κυριακέ καί τέκνο έν Κυρίω άγαπητό,

Σήμερον «έορτάζομεν Πεντηκοστήν καί πνεύματος έπιδημίαν καί προθεσμίαν έπαγγελίας καί έλπίδος συμπλήρωσιν» . Τό Πανάγιον Πνεϋμα κατέρχεται επί σέ σήμερον,γιά νά σέ καταστήσει, διά τών χειρών τής έλαχιστότητός μου καί τών συλλειτουργούντων μοι άγίων Αρχιερέων, Έπίσκοπον τής Μιάς, Αγίας, Καθολικής καί Αποστολικής Έκκλησίας, άξιο μιμητή τοϋ άληθινοϋ Ποιμένος, τοϋ Πρώτου καί Μεγάλου Αρχιερέως Ιησοϋ Χριστοϋ. Κατέρχεται σήμερον τό Άγιον Πνεϋμα, τό όποϊον «έсті φώς καί ζωή» καί «ζῶσα πηγή νοερά», γιά νά σέ καταστήσει μέλος τοϋ χοροϋ τών θεοκινήτων Αποστόλων, νά σέ συνδέσει μέ τούς άγίους κρίκους τής Αποστολικής Διαδοχής καί, παράλληλα, νά σέ καταστήσει μέλος τής σεπτής Ιεραρχίας τής μαρτυρικής Έκκλησίας τής Κωνσταντινουπόλεως. Σύμπασα ή Ιερά Αρχιεπισκοπή Αύστραλίας, ιδιαιτέρως δέ ή Αρχιεπισκοπική Περιφέρεια Μελβούρνης, οί θεοφιλέστατοι Έπίσκοποι, ό εύσεβής κλήρος καί ό φιλόχριστος λαός μας πανηγυρίζουν γιά τή θεοπρόβλητη ανάδειξή σου καί, έρανιζόμενοι τό λόγο τοϋ σήμερον έορταζομένου Αγίου Ιωάννου τοϋ Χρυσοστόμου,όλοι μαζί «ώς χελιδόνες φωνήσωμεν, καί ως άηδόνες άλαλάξωμεν καί οϋδέποτε παυσόμεθα εύλογοϋντες τόν Κύριον ήμϋν έν έργοις τε καί λόγοις».

Ή μέχρι τώρα πορεία σου, άπό τή στιγμή τής γεννήσεώς σου στή μαρτυρική μας Κύπρο, ή μετέπειτα μετανάστευσή σου έδϋ, στή Μελβούρνη, σέ παιδική ήλικία, ή άνατροφή σου σέ περιβάλλον γνήσιο καί παραδοσιακό άπό τούς τίμιους βιοπαλαιστές γονεΐς σου, οί θύραθεν σπουδές σου άλλά καί αϋτές στή Θεολογική μας Σχολή, ή μετά ταϋταάναχώρησή σου γιά τό Άγιον Όρος καί ή όλοκληρωτική καθοσίωσή σου στόν μοναχισμό καί στά ύψηλά άσκητικά ιδεώδη, ή μετέπειτα

διακονία σου στην Ίερά Μονή του Αγίου Γεωργίου, την οποία διακόνησες με άφοσίωση και κάτω από δύσκολες συνθήκες για είκοσι τρία ολόκληρα χρόνια, ή υπομονή σου να εξομολογείς χιλιάδες ανθρώπους και να αναπαύεις τις ψυχές τους με τρόπο τόσο μοναδικό και διακριτικό και, τέλος, ή λαμπρή διακονία σου στη μεγαλώνυμη κοινότητα της Αναστάσεως του Σωτήρος Kogarah, σου έδωσαν τη δυνατότητα να δοκιμαστείς «ώς χρυσός εν χωνευτηρίω, ως λύχνος φαίνων, και έδει τεθῆναι επί την λυχνίαν».

Πέραν τούτων, όμως, ή μέχρι τώρα εύλογημένη πορεία σου, δίνει και ένα επί πλέονμεγάλο μήνυμα προς όλους μας: ότι ή ζωή που έχει άφεθεϊ στά χέρια του Χριστού γίνεται ένα μυστήριο, τό οποίο επιφυλάσσει ειρηνάιες και χαριτόβρυτες έκπλήξεις.Ό μέχρι πρό τιнос έλάχιστος π. Κυριακός, ταπεινός και άφανής μοναχός, ό οποίος αποδεδειγμένα δέν επεδίωξε ποτέ στη ζωή του καμία προαγωγή και κανένα άξίωμα, αυτός που δέν έχει καμία σχέση με τό φαινόμενο «του καριερίστα κληρικού», καλείται σήμερα, μετά από την έμπιστοσύνη της Έκκλησίας, ή οποία έκφράστηκε διά της προτάσεως του Αρχιεπισκόπου και Ποιμενάρχου του, της εύμενουῤ προβολῆς της Α.Θ.Π. του Οικουμενικού μας Πατριάρχου κ.κ. Βαρθολομαίου και της τιμίας ψήφου των σεπτῶν μελῶν Αρχιερέων της Αγίας και Ίερας Συνόδου του Οικουμενικού Πατριαρχείου, να αναλάβει τό ὕψιστο επισκοπικό άξίωμα.

Εύχαριστούμε από τά μύχια της υπάρξεώς μας τόν Τριαδικό Θεό, διότι υπάρχουν κληρικοί της δικῆς σου περιωπῆς και πνευματικῆς ποιότητος. Αυτό είναι κάτι τό οποίο δέν αναγνωρίζω μόνον έγώ και οι συνεπίσκοποί μου. Πρόκειται για μία κοινή διαπίστωση για τό πρόσωπό σου: ή χάρις του Θεοῦ σέ έχει επισκιάσει και ή αγιότητα του βίου σου έχει περάσει στη συνείδηση του πληρώματος της Ίερας Αρχιεπισκοπῆς Αύστραλίας.

Άγαπητέ μου Κυριακέ,

Πολλοί Άγιοι της Έκκλησίας μας έχουν μιλήσει για τό επισκοπικό άξίωμα και έχουν αναλύσει τίς εύθῦνες που αναλαμβάνει όποιος άξιώνεται τοιαύτης τιμῆς αλλά και τά χαρίσματα που πρέπει να διακρίνουν τόν υποψήφιο γι' αυτό τό ὕψιστο υπόρρημα. Μεταξύ αυτών, ήδη από τόν πρώτο αιώνα, ό Άγιος Ίγνάτιος ό Θεοφόρος παρατηροῦσε ότι «όπου αν φανῆ ό επίσκοπος, εκεί τό πλήθος έστω. ὡςπερ όπου αν ῆ Χριστός Ίησοῦς, εκεί ή καθολική Έκκλησία» . Διά μέσου του Έπισκόπου, δηλαδή, απεικονίζεται ό ίδιος ό Χριστός, ό οποίος έδωσε τόν έαυτό Του στόν κόσμο από υπερβάλλουσα και υπερβατική άγάπη.

Μέσα σέ αυτό τό χριστολογικό και εκκλησιολογικό πλαίσιο, ό κάθε επίσκοπος πρέπει να φροντίζει, με την παρουσία του και τη ζωή του, ὡστε να αποπνέει και να

έμπνέει τήν αγάπη τοῦ Εὐαγγελίου καί τήν ὀρθή πίστη στά ὀρθόδοξα δόγματα καί νά ἐργάζεται γιά τήν ἐνότητα καί τήν εἰρήνη τῆς τοπικῆς Ἐκκλησίας. Ἡ ζωή τοῦ Ἐπισκόπου, πού κρίνεται καί ἐλέγχεται ἀπό τόν κλῆρο καί τόν λαό, πρέπει νά γίνεται μαρτυρία Χριστοῦ στόν σύγχρονο κόσμο. Ἀλλά αὐτό δέν φτάνει. Σήμερα στόν κόσμο μας καί στό σύγχρονο πολιτισμό μας ἡ παρουσία τοῦ Χριστοῦ, τίς περισσότερες φορές, δέν ἐπηρεάζει καί ἐπομένως ἐλάχιστες εἶναι οἱ ψυχές πού ἀλλοιώνονται ἀπό τήν παρουσία αὐτή. Προσθέτω, λοιπόν, στά προηγούμενα ὅτι ἡ ζωή τοῦ Ἐπισκόπου θά πρέπει νά μαρτυρεῖ τή δόξα τοῦ Θεοῦ, ἀλλά στό πρόσωπο καί τή ζωή τῶν ἄλλων ἀνθρώπων. Ἄν ὁ Χριστός γίνεται μιά προσωπική καί ἀποκλειστική ὑπόθεση, τότε ἀποτύχαμε στό ἔργο μας. Ἡ ἐπιτυχία τοῦ κάθε Ἐπισκόπου εἶναι ἡ ζωή του νά βοηθήσει ἄλλους ἀνθρώπους νά συμφιλιωθοῦν μέ τό Χριστό καί νά ἐνωθοῦν μαζί Του.

Βεβαίως,οἱ ἀνθρώπινες σχέσεις σήμερα περνοῦν μιά κρίση σέ ὅλα τά ἐπίπεδα. Γι' αὐτό πολλές φορές ἕνας Ἐπίσκοπος κινδυνεύει νά γίνει ἀντιπαθητικός, ὅταν ἐπιλέγει νά κρατήσῃ ἀδιαπραγμάτευτες κάποιες ἀξίες, ὑπερασπιζόμενος τά δίκαια τῆς Ἐκκλησίας. Ἀντιπαθητικός γίνεται πάλι, ὅταν ἐπιλέγει νά κρατήσῃ ἀποστάσεις ἀπό τόν κόσμο, θεωρώντας τήν ἀπόσταση μεταξύ Ἐπισκόπου καί πιστῶν ὡς μιά, τρόπον τινά,προφύλαξη, ἡ ὁποία θά τόν περιφρουρήσῃ ἀπό τή φθορά τῆς καθημερινότητας καί τῆς μεταξύ τῶν ἀνθρώπων ἐξοικείωσης. Εἶναι πολύ λεπτό τό σημεῖο αὐτό τῶν ὀρίων πού πρέπει νά θέσουμε, ὡς πρός τή σχέση μας μέ τούς ἀνθρώπους. Μέ μέτρο τήν ἐλάχιστη ἐμπειρία μου, θεωρῶ ὅτι κάθε ἀρχιερέας χρειάζεται νά ἔχει ἐπαφή μέ τόν συνάνθρωπό του σέ τέτοιο βαθμό, ὥστε νά τοῦ ἐπιτρέπεται νά παρέχει ὅλη του τή στοργή, τήν τρυφερότητα, τήν εὐσπλαχνία, τήν κατανόηση, τήν ἐπιείκεια, τήν ἀνάπαυση καί ὅλη του τήν αγάπη πρός τόν πλησίον. Νά γίνεις, ἀγαπητέ μου Κυριακέ, ἀντιπαθητικός καί μισητός,ὅταν πρόκειται γιά τά δίκαια τῆς Ἐκκλησίας καί τήν Ἱερά μας Παράδοση. Νά ἀγωνιστεῖς γιά τά ἱερά καί τά ὅσια τοῦ Γένους μας καί νά μή διαπραγματευθεῖς τίποτα ἀπό αὐτά. Νά στηρίξεις ἕως θανάτου τόν ἱερό Θεσμό τοῦ Πατριαρχείου μας καί τά ἱερά συμφέροντα τῆς Μητροῦς Ἐκκλησίας. Νά ὑπερασπιστεῖς μέ σθένος τήν εἰρήνη καί τήν ἐνότητα τῆς Ἀρχιεπισκοπῆς μας. Ὅμως, γιά τόν ἄνθρωπο καί τήν σωτηρία του μή βάλεις ὅρια. Δῶσε ὅχι μόνο ὅ, τι μπορεῖς ἀλλά καί παραπάνω ἀπό αὐτό πού μπορεῖς. Δῶσε τήν ὑπάρξή σου ὁλόκληρη.

Δέν θέλω νά ξεχάσεις ποτέ στήν ἀπό σήμερον ἀρχομένη ἀρχιερατική σου πορεία ὅτι ἡ Ἐκκλησία μας λειτουργεῖ μέ τό Ἅγιο Πνεῦμα.«Πάντα χορηγεῖ τό Πνεῦμα τό Ἅγιον καί ὅλον συγκροτεῖ τόν Θεσμόν τῆς Ἐκκλησίας», ἀκούσαμε σήμερα στά στιχηρά τῶν Αἰνῶν. Τό Ἅγιο Πνεῦμα ὅμως, ὅπως κι ἐσύ τό ξέρεις, δέν λειτουργεῖ σύμφωνα μέ τούς νόμους τῆς φύσεως οὔτε κατά τήν ἀνθρώπινη λογική. Τό Ἅγιο Πνεῦμα δρᾷ ὑπερβατικά, ὑπερφυσικά, μυστικά, ὁρατά καί ταυτόχρονα ἀόρατα. Οἱ

καρποί του δέν έρχονται έντός του χρονικοϋπεριθωρίου πού έμεΐς έχουμε καθορίσει με τή σκέψη μας. Μπορεΐ έσύ νά σπείρεις τόν λόγο του Θεοϋ καί τόν σπόρο τής αγιότητας στίς ψυχές τών ανθρώπων, αλλά ή καρποφορία νά αποτελέσει δώρο του Θεοϋ γιά τίς έπερχόμενες γενεές. Γι' αυτό, νά μήν περιμένεις τίποτα καί νά μήν αποζητᾷς τίποτα, παρά μόνο νά εργάζεσαι ταπεινά, διακριτικά καί άθόρυβα. Συνέχισε νά ζεΐς πνευματική ζωή. Τό έχεις ανάγκη έσύ. Τό έχουμε ανάγκη όλοι μας. Τό έχει ανάγκη καί ή Έκκλησία. Γιατί τό ξέρουμε ότι ή πνευματική ζωή, καί όχι ή ένασχόληση μέ τά υλικά ή τά διοικητικά, ή πνευματική ζωή εΐναι εκείνη πού κρατᾷ τήν Έκκλησία μας αγιασμένη.

Άγαπητέ μου Κυριακέ,

Μέ τή θεόθεν έκλογή καί χειροτονία σου λαμβάνεις τόν τίτλο τής ιστορικής καί σημαντικής Έπισκοπής Σωζοπόλεως-ή όποία κατά καιρούς ύπήρξε καί Μητρόπολη- καί καλεΐσαι νά συνεχίσεις τήν προσφορά τών μακαρίων καί αιδίμων προκατόχων σου. Η Σωζόπολη εΐναι μιά από τίς παλαιότερες πόλεις στίς άκτές τής Μαύρης Θαλάσσης, ή όποία ιδρύθηκε από Έλληνες αποίκους τής Μιλήτου. Έκχριστιανίστηκε πολύ ένωρίς καί γι' αυτό καταγράφονται έπίσκοποι μέ τόν τίτλο του Σωζοπόλεως ήδη από τό 431 μ.Χ., κάποιον έκ τών όποίων ύπογράφουν καί στά πρακτικά τών Οίκουμενικών Συνόδων. Πρῶτος έπίσκοπος Σωζοπόλεως ήταν ό Άθανάσιος (431), ένῶ άλλοι διαπρεπεΐς προκάτοχοί σου εΐναι ό Πέτρος (680), ό Εϋθύμιος (787), ό Ιγνάτιος (869), ό Θεοδόσιος (1357), ό Ιωαννίκιος, ό όποϊος έγινε καί Πατριάρχης Κωνσταντινουπόλεως (1524), ό Φιλόθεος (1564) καί ό Ιωάσαφ (1721). Τελευταϊός έπίσκοπος Σωζοπόλεως ήταν ό Άγάπιος, ό μετέπειτα Πριγκηποννήσων, ό όποϊος έκοιμήθη τήν 31η Αϋγούστου του 1979, τήν ίδια ήμέρα δηλαδή πού έγινε καί ή έκλογή σου, ως έπισκόπου Σωζοπόλεως, στό Φανάρι. Αξίζει νά σημειωθεί, σέ συνάρτηση μέ τήν επέτειο τών διακοσίων έτών από τήν έναρξη τής Έλληνικής Έπαναστάσεως πού έορτάζουμε έφέτος οί άπανταχοϋ Έλληνες, ότι πολλοί από τούς κατοίκους τής Σωζοπόλεως ήταν μέλη τής Φιλικής Έταιρείας. Η Σωζόπολη μάλιστα ξεσηκώθηκε κατά τήν Έλληνική Έπάνασταση του 1821 στίς 17 Απριλίου, μέ έπικεφαλής τόν τότε έπίσκοπο Σωζοπόλεως Παΐσιο, ό όποϊος συνελήφθη από τίς όθωματικές άρχές καί εκτελέστηκε .

Τελειώνοντας, θά ήθελα νά σοϋ υπενθυμίσω ένα λόγο του μεγάλου Αγίου πού έορτάζουμε σήμερα, του Αγίου Ιωάννου του Χρυσοστόμου: «Δόξα τῷ Θεῷ πάντων ἕνεκεν». Αϋτά ήταν τά τελευταΐα του λόγια, όταν, μετά από τίς κακουχίες καί τίς δοκιμασίες τής έξορίας, παρέδωσε τό πνεϋμα του στόν Χριστό, τήν 14η Σεπτεμβρίου του 407, στό Κόμανα του Πόντου. Η φράση αϋτή συνιστᾷ θανατηφόρο πλήγμα γιά τόν διάβολο, διότι δέν θέλει έμεΐς οί κληρικοί, καί κυρίως οί έπίσκοποι, νά δοξολογοϋμε τόν Θεό. Όταν μάλιστα ή δοξολογία αϋτή προέρχεται μετά από

πολυχρόνιες ταλαιπωρίες και αδικίες, όπως συνέβη στην περίπτωση του Αγίου Ιωάννου του Χρυσοστόμου, τότε η αξία της δοξολογίας είναι μεγαλύτερη αλλά και ο φθόνος του διαβόλου όδυνηρότερος. Όλοι μέσα στην Εκκλησία, τελικά, πρέπει να αγωνιζόμαστε, ώστε να φτάσουμε στο σημείο να αναφωνήσουμε στο τέλος της ζωής μας αυθόρμητα και ειρηνικά τό «Δόξα τῷ Θεῷ πάντων ἕνεκεν».

Μέ αυτή τη δοξολογία για όλα όσα ο Θεός και η πρόνοιά Του επεφύλαξε στη ζωή σου, αγαπητέ μου Κυριακέ, αλλά και διατηρώντας τά ίδια ευχαριστιακά αισθήματα στην καρδιά και τη σκέψη σου για όσα ο Θεός σου επιφυλάττει στο μέλλον, ευχάριστα και δυσάρεστα, σέ καλῶ μέ τίς πατρικές και πατριαρχικές εὐχές τοῦ Πατριάρχου μας και τῶν παρισταμένων ἁγίων Ἀρχιερέων, τῶν σεβαστῶν ἁγιορειτῶν πατέρων, Ἀρχιμανδρίτου Τύχωνος Καθηγουμένου τῆς Ἱερᾶς Μονῆς Σταυρονικήτα, και Ἀρχιμανδρίτου Βασιλείου, προηγουμένου τῆς Ἱερᾶς Μονῆς Ἰβήρων, νά εἰσέλθεις εἰς τά ἅγια τῶν Ἀγίων, γιά νά λάβεις τή χάρη τῆς ἀρχιερωσύνης.

«Εἰ μή Πνεῦμα παρῆν, οὐκ ἂν συνέστη ἡ Ἐκκλησία. εἰ δέσυνίσταται ἡ Ἐκκλησία, εὐδηλον ὅτι τό Πνεῦμα πάρεστι» .

Ἰδού, λοιπόν:«τό Πνεῦμα τό Ἅγιον πάρεστι» και σέ καλεῖ. Εἴσελθε και ἐν ἐλευθερίᾳ ἀφέσου στό πέλαγος τῆς χάριτος και τῆς ἀγάπης Του. Ἀμήν.